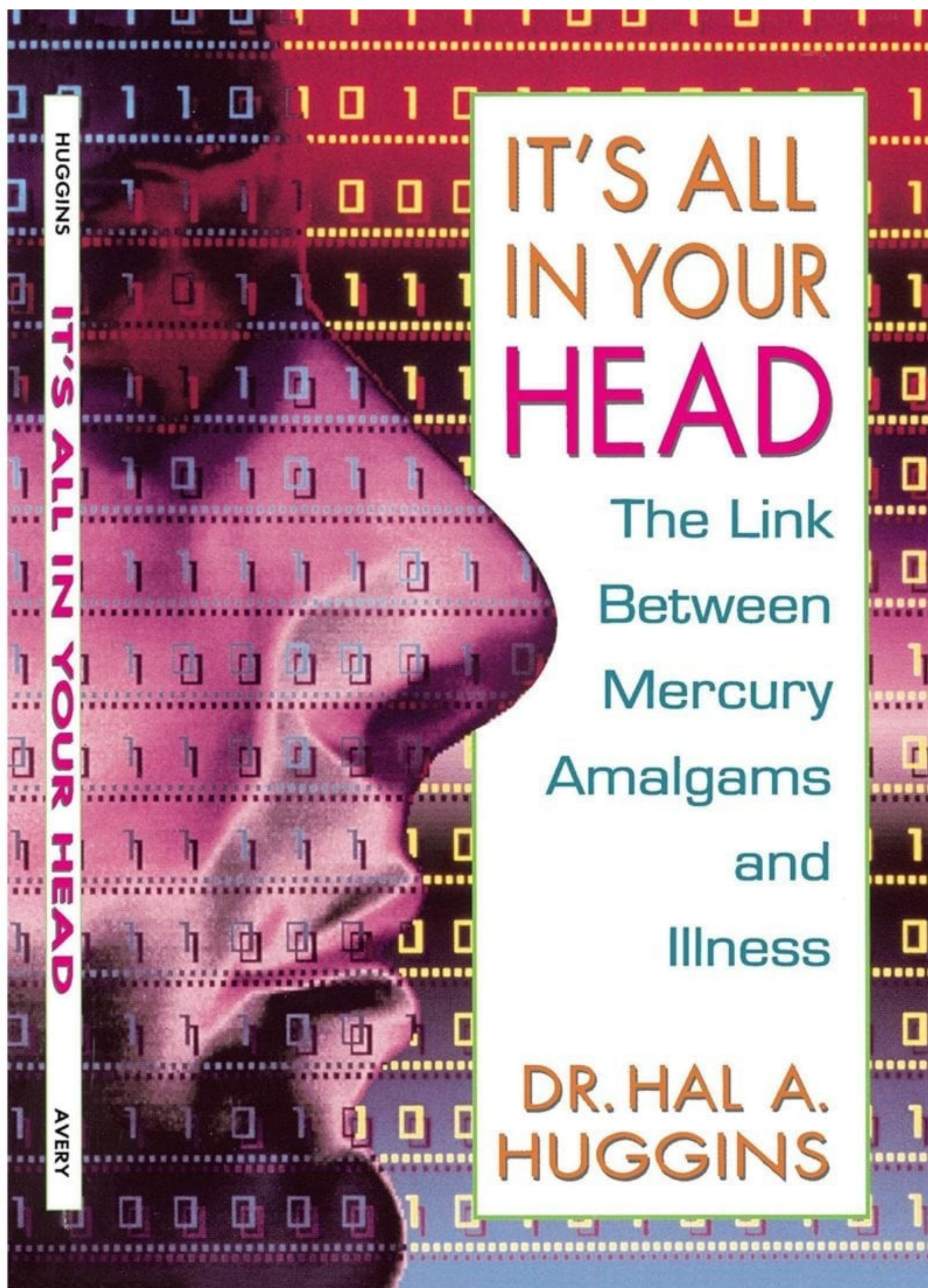
SVE JE TO U TVOJOJ GLAVI

povezanost amalgamskih živinih plombi i bolesti

Dr. Hal A. Huggins

HUGGINS
IT'S ALL IN YOUR HEAD
AVERY
IT'S ALL
IN YOUR
HEAD
The Link
Between
Mercury
Amalgams
and
Illness
DR. HAL A.
HUGGINS

SVE JE TO U TVOJOJ GLAVI

povezanost amalgamskih živinih plombi i bolesti

Dr. Hal A. Huggins

Juli, 1993

Prijevod i obrada: Almin Nezirević

Ako je živa jedna od najotrovnijih supstanci poznatih čovjeku, zašto je onda zubari rutinski koriste u amalgamskim plombama, pri plombiranju zuba? To je bilo pitanje koje se dr. Hal Huggins pitao, prije 20 godina, i isto pitanje koje postavlja danas. Kako god, danas postoji rastući broj zubara, istraživača, i građana koji dižu svoj glas zabrinutosti. U ovoj revolucionarnoj knjizi, dr. Huggins obrađuje ovo pitanje i još mnoga druga. Ono što je on pronašao može vas šokirati, kada se suočite sa velikim brojem naučnih dokaza, opasnosti izlaganja živi ne mogu više biti previđena. Knjiga "Sve je to u tvojoj glavi" razbija trvdnju da je živa sigurna za upotrebu. Ako mislite da su sve vaše brige i problemi u vašoj glavi, možda ste u pravu.

Dr. Hal Huggins je bio doktor dentalne hirurgije. Od 1962, Dr. Huggins se bavio poslom stomatologa sa isticanjem uloge ishrane u zdravlju. 1973, postao je uključen u studije i istraživanja o toksičnosti žive, i njenom uticaju na zdravlje ljudi. Kroz studije istraživanja mehanizama toksičnosti i povezanosti sa autoimunim bolestima, dr. Huggins je postao magistar nauka na Univerzitetu Kolorado. 1983, dr. Huggins se u potpunosti posvetio radu dijagnosticiranja i tretmana za pacijente koji pate od trovanja živom.

Predgovor

Kada me pacijenti pitaju, doktore u zadnje dvije godine sam osjetio veliku iscrpljenost, ili mi kažu patim od velike iscrpljenosti, prvo pitanje koje im postavim, jeste, da li ste u zadnje vrijeme imali bilo kakav tretman kod zubara, od vremena kada ste se počeli osjećati iscrpljenim? Veliki procenat odgovora je DA! Da li je to slučajnost, pitam sebe. Ne samo da ljudi osjećaju slabost i iscrpljenost, nego imaju i učestale infekcije, multipla sklerozu i druge bolesti. Živa iz amalgamskih plombi je otrov, i to smrtonosan, i ona ne pripada našim ustima. Zubari treba da prihvate odgovornost za ono što njihovi tretmani mogu učiniti pacijentima. Trebaju prihvatiti i slušati savjete dr. Hal Huggins-a i prestati raditi svojim pacijentima tretmane koji su opasni po njihovo zdravlje, a sami pacijenti o tome ne znaju u većini slučajeva ništa, kao što ništa i ne sumnjaju. Znam i da većina zubara ne znaju šta rade, i nisu svjesni opasnosti njihovih tretmana, ali to se mora mijenjati!

(Dr. Robert C. Atkins)

Ova knjiga je napisana kao odgovor na hiljade poziva frustriranih ljudi koji su saznali da amalgamske plombe u njihovim ustima sadrže živu. Znam da je živa otrov, pa ipak glavna stomatološka organizacija kaže: “Amalgami su sigurni zato što ih koristimo više od 100 godina.” Amalgam je opšti pojam za najčešće korišten materijal za plombiranje zuba u svijetu. To je kombinacija komponenti: bakar, cink, srebro, kalaj na jednoj strani (oko 48%), i žive na drugoj strani (oko 52%). Sve ove komponente se miješaju zajedno i tvore amalgam. Počeo sam raditi nalaze krvi prije i poslije vađenja amalgamskih plombi iz usta pacijenata, a među pacijentima je bilo i onih sa neizlječivim bolestima. Simptomi ovih bolesti kod ovih ljudi su se smanjili, odnosno oporavili su se od bolesti nakon uklanjanja amalgamskih plombi. Ubrzo nakon ovih saznanja, obavijestio sam lidere u stomatološkoj struci, i objasnio im da je živa otrov i veoma brzo se razočarao. Pravo pitanje je, šta je važnije, život amalgamske plombe ili život pacijenta?

(Dr. Hal Huggins)

Uvod

1983. godine da bih pronašao odgovor na izvještaj Američke Stomatološke Asocijacije (ADA) da je metalnim amalgamskim plombama pogođeno samo 5% ljudi, a kasnije 3%, razvio sam poseban test za trovanje živom tzv. aplikacija test. Počeo sam aplicirati materijale na tijelo pacijenata i posmatrati reakciju na tijelu. Od 1000 mojih pacijenata koje sam testirao, samo 33% njih je imalo nadraženost kože, dok je sistemskih reakcija bilo u oko 90% slučajeva. Sistemske reakcije uključuju unutrašnju reakciju tijela, a to obuhvata: bolesti bubrega, lupus, multipla sklerozu, dijabetes, artritis, promjene krvnog pritiska, pulsa, i temperature tijela. Većina proizvođača dentalnih materijala odbija da dopusti bilo kome da sazna kakve hemikalije koriste ovi proizvođači, a koje ulaze u sastav njihovih patentiranih materijala. Jedan drugi test koji sam uradio na preko 3500 pacijenata, pokazao je imunološku reakciju na komponente amalgama. I to po sljedećem obrascu: 95,3% bilo je reakcija na bakar, 94% na cink, 90,2% na živu, 66,9% na srebro, i 62,5% na kalaj. Ovaj test je pokazao da i drugi dentalni materijali osim amalgama imaju negativan uticaj na čovjekov imuni sistem. Živa napada tijelo na različite načine, i stvara mnoge probleme u tijelu. Možemo ih sažeti u 5 različitih kategorija:

1.) Neurološki problemi u koje ulaze: tremor, zbunjenost mozga, problemi sa pamćenjem, depresija i nervoza;

2.) Kardiovaskularni problemi obuhvataju: srčani udar, bolovi u plućima, tahikardija;

3.) Kolageni problemi: najčešće artritis, stalni i povremeni bol u zglobovima;

4.) Imunološki problemi su najviše zastupljeni. Ovdje ulaze: autoimune bolesti, često nazivane alergijama (imuni sistem napada sam sebe), multipla skleroza, ALS (Lou Gerhig's Bolest), lupus, dijabetes, poseban oblik artritisa, AIDS (sida);

5.) Ostali problemi: hronična slabost, urinarni problemi, nadimanje nakon jela, zatvor, zujanje u ušima, metalni okus u ustima, suicidne misli, glavobolje nakon jela, alergije.

Bijela krvna zrnca su posebno osjetljiva na komponente amalgama, na živu, bakar i cink. Ona drastično porastu u organizmu kao reakcija na ove komponente. Porastu i proteini u tijelu, kao i šećer, holesterol, enzimi jetre i crvena krvna zrnca. Ima mnogo mjesta u tijelu koja su pogođena teškim metalima iz amalgamskih plombi, a za koje ne znam da li ćemo ih ikada pronaći. Imam veliki broj poziva od ljudi koji me zovu i traže savjet i pomoć. Oko 5000 hiljada ljudi me zove mjesečno i pitaju

kako pronaći doktora koji vjeruje u toksičnost amalgama. To danas nije lahko. Zubari ako kažu da bi živa iz amalgamskih plombi mogla biti opasna, mogu lahko izgubiti licencu za rad. Strah je primarni razlog, i motivator zašto zubari stavljaju oko 1 milion živinih plombi svaki dan u usta ljudi u americi. Ne pitajte vašeg zubara o živi, oni nemaju drugog izbora nego da to rade, u suprotnom gube posao.

Šta je to trovanje živom?

Živa napada tijelo na mnogo različitih načina. Živa napada, odnosno ubija ćelije, tako što se upliće u njihovu sposobnost da uzimaju kisik iz krvi, hranu. Unutar ćelije živa uništava naš genetski kod, DNA, ostavljajući nas bez mogućnosti da obnovimo tu ćeliju ikad više. Živa postaje dio ćelije, ulazeći u ćelijsku membranu i dajući ćeliji izgled tako da ona postane strana ćelija organizmu, tzv “non self” ćelija. Što predstavlja okidač za naš imuni sistem da uništi tu specifičnu (stranu) ćeliju. Sa živom u vašoj ćelijskoj membrani imuni sistem počinje uništavati vaše vlastite dijelove tijela, što se naziva autoimuna bolest. Primjeri ove bolesti su: multipla skleroza, dijabetes, lupus isl. Živa može da se zakači za hormone i da ih deaktivira, iako krvni nalazi izgledaju uredni. Mnogi hormonalni defekti su rezultat ovog procesa, uticaja žive na hormone: štitna zlijezda, pankreas, seksualni hormoni. Hronični

umor je također dio procesa, gdje se živa vezuje za dio hemoglobina koji je zadužen za prenos kisika u krvi. Odlučio sam da se vama direktno obratim pisanjem ove knjige, jer su me ADA i ostali “visokopozicionirani” akteri odbili, u nastojanju da im iznesem svoja iskustva i zapažanja. Ovo radim zato što strahujem da će mnogo vas postati bolesno, oboljeti, prije nego stomatološki i medicinski establišment uradi svoje istraživanje. Osjećam da je vaše pravo da znate šta se može desiti ako vam stave amalgam u usta.

Živa izlazi iz amalgamskih plombi

U amalgamu ima najviše žive, oko 50-52%, cinka ima najmanje, oko 1%, bakra oko 3-30%, srebra od 15-30%, kalaja oko 10%. Postoje dva glavna načina kako živa izlazi iz plombi:

1) Kroz elektrocitet

2) kroz živine pare, isparavanjem (tzv. dim)

Reći ćemo detaljnije na ovom mjestu o drugom načinu, a to su živine pare (dim iz plombe). Hemijski, živine pare izlaze iz plombe. To sam i lično izmjerio sa uređajem za mjerenje živinih para. Stavio sam uređaj iznad plombi u usta pacijenta, i gledao kako kazaljka na uređaju pokazuje 10, 20, 30 i 50 mikrograma žive po kubnom metru zraka

(mcg/m3). Maksimalni sigurni nivo izlaganja živi po OSHI-i je 50mcg/m3, već kada pređe 51mcg zatvaraju se prostorije i evakuira područje. U ovom mom slučaju kazaljka je prešla 50 i išla na 60, 70 pa se zaustavila na 90mcg/m3. Ovaj čovjek je kontaminirao svoje tijelo i moju kancelariju svaki put kada bi izdahnuo. Znao sam prije ovog testa da živa izlazi iz plombi, ali nisam imao pojma da izlazi tako brzo! Kod jednog pacijenta poslije žvakanja žvake u trajanju 2min, izloženost je bila 300mcg/m3 na dijelu iznad njegovih plombi. Također plombe se vremenom troše. U Švedskoj je dr. Jaro Pleva uradio nalaz, gdje je analizirao plombu staru 5 godina, i pronašao 27% žive u njoj, što je za 23% žive manje od nove plombe koja sadrži oko 50% žive. Ovo pokazuje da je skoro polovina žive izašlo iz plombe u periodu od 5 godina.

Korozija izaziva otrovne spojeve

Živa je sama po sebi otrov. U ustima se živa miješa sa metil grupom i tvori metil–živu. Metil–živa je 100 puta toksičnija od elementarne žive. Posebno je otrovna za mozak, i izaziva nervna oboljenja, što može objasniti povezanost amalgama sa multipla sklerozom, epilepsijom i emocionalnom nestabilnosti. U našim ustima imamo streptokoknu mutants bakteriju, i ova bakterija pretvara živu u metil-živu. Metil-živa može proći kroz placentnu barijeru i izazvati hromosomsku štetu u

ranom stadiju života fetusa. Živa iz majčinih plombi može izazvati štetu za nekoliko sekundi. Zašto se ovo ne govori trudnim ženama? Bez obzira da li je 1,2,5 ili 10 mikrograma rizični nivo žive po standardima, J Radich (1970) je otkrio da prosječno usta sa nekoliko amalgama mogu ispustiti 150 mikrograma žive u 24 sata. Ovaj prosjek varira niže i više. Ako jedemo hladniju hranu niži je, ako jedemo ili pijemo vruću hranu, piće, ili žvaćemo žvaku, onda je i viši od ovog prosjeka. Koliko žive izlazi iz plombi? Dođite živjeti nekoliko dana u moj centar, i otklonit ćete sve sumnje u vezi toga. Praktično sam vidio izliječenje od teških oboljenja kod pacijenata, uklanjajući im od 1-3 malih amalgamskih plombi iz usta. Jedan 16-godišnji dječak je bio toliko slab i umoran, da je mogao ići u školu svaki drugi dan. Jedna mala amalgamska plomba je stajala između njega i njegove pune tinejdžerske aktivnosti. Za 3 sedmice nakon uklanjanja plombe mogao je stajati sa svojim vršnjacima rame uz rame. 11-godišnja djevojčica Suzan je imala napade svako 15 minuta. Nakon vađenja 3 manja amalgama iz usta, za pet dana napadi su potpuno nestali.

Koliko je mnogo žive za zubare?

Pogledajmo preporuke koje se daju zubarima pri rukovanju sa amalgamima:

1) Odložite živu u nelomljive čvrsto izolovane kontejnere;

2) Očistite svako prosipanje žive odmah, sa specijalnim usisnim crijevom (usisivačem);

3) Pri rukovanju amalgamom koristiti tehniku ne dodirivanja;

4) Skupite sve komadiće amalgama ako se prospu pri radu i stavite ih pod vodu;

5) Raditi u dobro provjetrenoj prostoriji;

6) Izbjegavati zagrijavanje žive ili amalgama;

7) Prskati vodom i usisavati prilikom bušenja amalgama;

8) Izbjegavati ordinacije sa tepisima, jer je dekontaminacija žive iz tepiha nemoguća;

9) Godišnje provjeravati svo osoblje i kancelarije na zagađenost živom;

10) Upozoriti svo osoblje koje rukuje sa živom, posebno tokom treninga na opasnosti od živinih para i zaštite pri rukovanju;

Bilo bi sada razumno da se ove preporuke primjene i na vaš amalgam koji imate u ustima. Jeri mate potpuno isti opasni (hazardni) materijal u vašim ustima. Znači ovako:

1) Koristiti tehniku ne dodirivanja amalgama (čuvati jezik i desni da ne diraju amalgamsku plombu);

2) Odložite u zatvorenu kutiju amalgam (stavite glavu u takvu kutiju);

3) Odložite amalgam pod vodu (ne dirajte amalgam jezikom, sa glavom u kutiji, sve ovo sa potopljenom glavom u kutiji pod vodom);

4) Raditi u dobro provjetrenom prostoru (držati da vam vazduh cirkuliše u ustima, dok vam jezik ne dira plombe, sa glavom u zatvorenoj kutiji koja je uronjena u vodu). Postavljamo pitanje zašto je ADA duboko zabrinuta za upotrebu amalgama van usta, dok propovjeda o sigurnosti u vašim ustima? To je ista stvar.

Koliko je ljudi ugroženo?

Nema statistike! Ne vodi se, jer se amaglamske plombe ne smatraju opasnima. Mogu reći da se multipla skleroza kreće u rangu od 10 000 (deset hiljada) novih slučajeva godišnje. Danas je često da vidimo mlade ljude u 20-im godina u kolicima. Znam sigurno koliko ljudi je pogođeno

trovanjem živom. Ako jedan od najužasnijih otrova na svijetu isparava u ustima i udiše se i taloži u tijelu, jesu li onda zubari pravedni kada iskorištavaju vjerovanje svojih pacijenata, pa im to rade svakodnevno, i stavljaju amalgam u usta pacijenata. Samo zato što je amalgam lahak za rukovanje i jeftin?

Amalgam i bolesti

Od 1975. godine sam vidio mnogo promjena u onome što sam smatrao medicinskim bolestima, kao rezultat uklanjanja amalgama. Bolesti su se povlačile uklanjanjem amalgama. Govorio sam mnogim doktorima, da je vrijeme da medicina zakorači i očisti stomatološku branšu. Moj prijatelj dr. David Bowerman mi je rekao: “Ako je stomatologija napravila problem, onda ona mora da istraži i ispravi taj problem.” Bio je u pravu, uzeo sam stvari u svoje ruke. Živa izaziva više različitih bolesti i napada na razne načine. Porfirini su hemikalije koje proizvodi tijelo, koje onda prelaze u hemoglobin i adenozin trifosfat (ATP). To su primarni rezervoari energije u tijelu. Živa blokira nastavak ove reakcije koja vrši prelaz porfirina u hemoglobin i ATP, i tako sprječavajući enzimsku funkciju. Amalgam se povezuje sa sljedećim bolestima:

1) Neurološke bolesti imamo ih dvije osnovne vrste: motorne i senzorne. Motorne variraju od blagih kao što su djelimično trnjenje tijela, ukočenost nekih dijelova, do vrlo teških kao potpuna nepokretnost, invalidnost kao što je multipla skleroza. Senzorne obuhvataju neobjašnjivu tjeskobu, anksioznost, alchajmerovu bolest. Vrlo su progresivne i mogu u potpunosti onesposobiti bolesnika. Theodore Ingalls kaže: "Curenje žive iz korijenskih kanala zuba (u nekim slučajevima se stavlja da popuni ove kanale) i amalgamskih plombi može voditi do bolesti multipla skleroze (MS) u srednjoj dobi." On je iz ličnog iskustva imao situaciju gdje su mu se pojavili simptomi MS-a na istoj strani tijela na kojoj su se nalazile amalgamske plombe. Upoznao sam Ingalls-a prije smrti od MS-a (umro je od MS-a), i pokazao mi je slike njegovog zuba koji je bio liječen u korijenskim kanalima, i taj zub je na vrhu korijena bio napunjen živom. Pokazao mi je sliku na kojoj se vidi tzv. amalgamska tetovaža odnosno trag, a to je ustvari biljeg amalgama u desnima oko zuba u kojem se nalazi amalgamska plomba. A u njegovom slučaju je bio trag oko liječenog zuba čiji je korijen bio napunjen živom. Inače, liječeni korijenski kanali zuba su u mnogo slučajeva čak i gori od same žive koju stavljaju da ih popune (ne uvijek, ponekad). Danas se koristi tzv gutta percha materijal, koji je mnogo manje štetan za punjenje korijenskih kanala. Amiotrofikalna lateralna skleroza (ALS) ili tzv. Gehrig's bolest je najzločestija bolest sa kojom sam

se susreo od svih oboljenja. Napada nervni sistem, glas, prije nego napadne motorne funkcije, ruke, noge, stopala. Obično od početka do kraja bolesti (smrti) prođe 3 godine. To je autoimuna bolest sa izvorom u ustima (zubima). 1991. godine sam konačno pronašao uzrok ove bolesti, a to su kavitacije. Kavitacije su rupe u vašoj glavi. Ove rupe su povezane sa hroničnim upaljenim limfocitima, što predstavljaju ćelije autoimunih bolesti. Kada se ove kavitacije otvore (hirurškim putem) i periodontalni ligament izvadi (ovaj ligament ostane nakon nepravilnog vađenja zuba – što je učestala praksa u danas), onda pacijenti koji boluju od ALS-a odnosno lateralne skleroze dožive promjene. Popravi im se glas, mobilnost i ponašanje. Dr. Swartzendruber navodi: "Akumulacija žive iz amalgamskih plombi u centralnom nervnom sistemu ima važnu vezu sa etiologijom odnosno uzrokom neuroloških bolesti, kao što su MS i ALS." Neurotoksičnost žive je dugo poznata i mehanizam same toksičnosti je prostudiran do u najsitnije detalje. I to je dokumentovano sa najmanje 5 nezavisnih studija. Jasno je pokazano da se živa iz amalgama taloži u mozgu i centralnom nervnom sistemu, i autopsijske studije pokazuju da je nivo žive u mozgu linearno povezan sa brojem amalgamskih plombi u ustima. Alchajmerova bolesti je još jedna bolest koja se mogla izbjeći. Kada uklonim amalgam iz usta oboljelih od alchajmera, to ove ljude pogodi jako, dožive reakcije, i oporave se. Neki kroz nekoliko dana, neki kroz sedmice i mjesece. Žena

jednog ministra nije progovorila ni riječ kroz period od 14 godina. Samo 10 dana nakon uklanjanja amalgama iz njenih usta, počela je izgovarati riječi, kroz nekoliko mjeseci se potpuno oporavila i počela normalno govoriti. Istraživao sam proteze kod nekih pacijenata, i to boje agenasa koji se stavljaju u proteze. Pink boja proteze je od kadmijum-sulfata i živa-sulfata. Druga žena je nakon dvije godine od vađenja plombi položila vozački, a prije vađenja amalgama znala se izgubiti u vlastitoj kuhinji. Jedan zubar nije mogao naći svoju ordinaciju u kojoj radi 40 godina. Sada se vratio na posao nakon vađenja amalgama. I sada ponovo radi, naravno ne stavlja više amalgamske plombe.

2) Imunološke bolesti su tzv. autoimune bolesti. Doslovno znače samouništenje tijela od strane imunog sistema. Bijela krvna zrnca prepoznaju ćeliju za koju se zakačio atom žive kao stranu i unište je. Ovisno koje su ćelije pogođene, nastaju različite bolesti. Ako pogodi bubrege može se javiti lupus, zglobovi i kosti imamo artritis, nervni sistem dobijamo MS ili ALS itd. Kod ovih oboljenja medicinski tretman je da se zaustavi imuni sistem, odnosno potiskivanje imunog sistema. Međutim, treba naći uzročnika, a to je u ovom slučaju živa, i eleminisati je iz tijela. Artritis (reumatoidni) je autoimuna bolest. Živa se kači za molekule ćelija u zglobovima, i imuni sistem ih prepoznaje kao strano tijelo i ubija ih. Kada se ukloni amalgam, bol se često smanjunje kroz nekoliko dana. Dobra ishrana je ekstremno važna za popravak i

izliječenje imunog sistema. Na ovom mjestu ćemo razlučiti dvije važne stvari. A to su simptomi i bolesti. Simptomi su jedna stvar a bolest druga stvar. Ovdje ćemo navesti najčešće simptome koje smo pronašli kod 1320 pacijenata, koji su analizirani, i imali su izvor problema njihovih simptoma u ustima (amalgamske plombe, kavitacije, korijenski kanali i drugi dentalni materijali). Simptomi su:

- Neobjašnjiva iritiranost (iritabilnost) – 73,3%
- Stalni ili česti periodi depresije – 72%
- Ukočenost ili trnjenje, utrnulost ekstremiteta – 67,3%
- Često mokrenje pri spavanju – 64,5%
- Neobjašnjiva hronična slabost (iscrpljenost) – 63,1%
- Hladne ruke i noge i u toplim danima – 62,6%
- Osjećaj nadutosti većinu vremena – 60,6%
- Poteškoće pri kratkotrajnom sjećanju – 58%
- Nagla i neobjašnjiva neisprovocirana ljutnja – 55,5%
- Zatvor (tvrda stolica) svakodnevno – 54,6%
- Poteškoće pri donošenju čak i jednostavnih odluka – 54,2%

- Drhtanje, umor, trešenje ruku nogu i glave – 52,3%
- Grčenje (ukočenost) lica i ostalih mišića – 52,3%
- Često uvlačenje odnosno pucketanje koljena – 49,1%
- Stalno ili povremeno zvonjenje i buka u ušima – 47,8%
- Kratki dah (otežano disanje) – 43,1%
- Stalna ili periodična gorušica (kiselina) – 42,5%
- Pretjerana osjetljivost (razdražljivost) – 40,8%
- Neobjašnjiv osip i iritacija kože – 40,4%
- Stalni ili periodični osjećaj metala u ustima – 38,7%
- Stalne misli na sucid i želja za smrću – 37,3%
- Česta nesanica – 36,4%
- Neobjašnjiv bol u plućima i grudima – 35,6%
- Stalni ili povremeni bol u zglobovima – 35,5%
- Ubrzan rad srca – 32,4%
- Glavobolje odmah poslije jela – 20,1%

Spomenimo i to da živa mijenja efektivnost upotrebe antibiotika.

Amalgamski ratovi

Živa je otrov. Bilo koje dijete u školi to zna. Pa kako naši zubari koji su edukovani 8 rigoroznih godina u visokim školama, mogu svjesno svakodnevno puniti svoje pacijente sa amalgamskim plombama koje sadrže oko 50% žive u sebi? To je rezultat stalnih dezinformacija sa pogrešnim uvjerenjima. Nakon što sam proučavao toksičnost žive 20 godina, u hiljadama članaka koje sam prikupio o živi i našem tijelu, nisam našao čak ni jednu studiju koja kaže da je živa bezopasna u ljudskom tijelu. Dakle ADA laže kada kaže da "Studija za studijom pokazuje bezbjednost amalgama." Dalje ADA kaže: "količina žive koja izlazi iz amalgama je nevidljiva (nedetektovana)." Ponovo nema bitnih informacija kojima će pokrijepiti svoju tvrdnju. Samo rečenica. Ovakve izjave imaju tendenciju da smire zubare, da misle da rade sa sigurnim materijalom za sebe i svoje pacijente. Živa može biti opasna u svim drugim situacijama i područjima, ali je potpuno sigurna u ustima ljudi. Kakav nonsens! Živa je kumulativni otrov. *U istraživanju literature sakupio sam, pročitao i dokumentovao preko 600 referenci o živi i amalgamu. I potpuno sam uvjeren da upotreba živinih amalgama u stomatologiji predstavlja zdravstveni rizik za pacijente.*

“ADA (American Dental Association) nam govori da je jedino sigurno mjesto za odložiti amalgam u našim ustima.” (dr. Jerry Timm)

Dinamika žive – vrlo je teško napraviti eksperiment koji će proizvesti sve reakcije koje se dešavaju u našim ustima. Vrlo je teško stvoriti uslove kao što su u našim ustima. Usta sadrže kompleksno hemijsko okruženje: promjena temperature, pušenje cigareta, žvakanje žvake, žvakanje hladne hrane, pijenje vrućih napitaka, jedenje slanog, kiselog, slatkog kao i postojanje bakterija u našim ustima. Tu je i tzv. oralni galvanizam – električni napon u ustima. 1979. godine smo nabavili mjerač električnog napona, i počeli dirati plombe i mjeriti napon. Moj Bože! Izmjerili smo električni napon na amalgamima. Elektricitet se pokretao u različitim pravcima u ustima. Napon se kretao kroz glavu.

Alergije – Sve vrste alergija na čestice zraka i hranu su prisutne kod pacijenata otrovanih živom. Većina ovih ne mogu voditi normalan život. Oni su alergični na sve u našem okruženju osim na pamuk ili drvo. Mnogi od njih imaju ekstremne dijete, a neki ne mogu biti u blizini drugih ljudi bez da imaju ozbiljne reakcije. Činjenica je da su najvažnije bolesti dijagnosticirane nakon uvođenja amalgama u stomatologiju. Amalgam je prvi put uveden u Americi 1825. godine, u Parizu 1826. Također, u pregledu historije medicine, zabilježeno je da se nefritis (upala bubrega) prvi put pojavio 1827. godine, hodgkinsova bolest

1832. godine, leukemija 1845. godine, anoreksija 1888. godine, anemija 1890. godine, hronična monocitna leukemija 1913. godine. Sve ove bolesti imaju nejasnu ili nepoznatu eitologiju. A često su im simptomi slični simptomima trovanja teškim metalima.

Dentalni materijali – dobri, loši i ružni

a) Kompozit materijali su napravljeni od zemljanog stakla, praha pomiješanog sa plastičnim vezivom. Izdržljivost im je od 5-10 godina. Imaju dva oblika, lahki (svijetli) oblik, i hemijski oblik. Lahki oblik se stavlja u zub u obliku plastike, onda se pomoću specijalnog svjetla stvrdnjava u mjestu. Hemijski se sastoje od dvije paste koje traže više vremena za stvrdnjavanje. Hemijske kompozit plombe izazivaju jače reakcije tijela. Kompozit odgovara za oko 50% pacijenata, drugih 50% ima imunsku rekaciju na kompozit materijale. Ima mnogo hemikalija u kompozitu koji izazivaju imunski odgovor. Jesu li onda kompoziti sigurni? U studiji od 7000 pacijenata svih uzrasta, od 10-80 godina sa svih područja (kontinenata), 64% je reagovalo na preko 50% različitih kompozitnih materijala. Ustvari, jedan od najpopularnih materijala, odnosno kompozit ili"plastične plombe" pokazao je imunsku reakciju u preko 90% populacije.

b) Terapija korijenskih kanala zuba je proces gdje se zubu vadi pulpa (nerv-živac), i mijenja sa sterilnim materijalom (pasta za punjenje). Ovo se obično radi kad je zub već mrtav. Zub može umrijeti zbog traume (udara, pada isl.), gdje zub biva pogođen i živac ubijen, ili pucanja zuba do živca, ili pak karijesa koji zahvati živac i inficira ga. Najčešći simptom neophodnosti ovog tretmana je kada zub boli bez prestanka. Punjenje korijenskog kanala gdje je bio živac, može se raditi na dva načina. Obično se kroz rupu u zubu vadi živac i puni. Drugi metod je kada apces (gnoj) uznapreduje, reže se kroz kost do kraja korijena, čisti se inficirani materijal, zatvara se vrh korijena i šije se sve zajedno. Onda se često koristi amalgam da zatvori ovaj prostor pulpe pri vrhu korijena. Pošto se punjenje vremenom troši, živa ima direktan pristup tjelesnim tekućinama i može uzrokovati probleme slične kao i amalgamske plombe. Jedina razlika je da je plombe mnogo lakše zamijeniti. Nedavno sam se upoznao sa opasnostima tretmana korijenskih kanala zuba. Imao sam pacijenta koji je nakon uklanjanja pet liječenih zuba reagovao dramatično. Nekoliko drugih pacijenata je reagovalo slično i to me stimulisalo da pokrenem istragu. Nisam našao ništa opasnije (zlokobnije), od reakcija ljudi koji su radili tretman korijenskih kanala zuba. Ovo nije novo otkriće. Dr. Weston Price je objavio mnogo artikala u 1920-im godinama govoreći o opasnostima punjenja korijenskih kanala. Reakcije kod ljudi nisu iste, one se ne dešavaju onda kada se

rade tretmani, sve dok njihov imuni sistem radi u top formi. U tom slučaju kada imuni sistem radi kako treba punjeni kanali zuba će pokazati gnojnu kesu i uzrokovati bol. Upravo je ovo suprotno onome što zubari uče u školi. Oni uče ako se pojavi gnoj da imuni sistem ne radi kako treba. A gnojna kesa iznad kanala zuba je samo pokazatelj da imuni sistem odlično radi i drži infekciju lokalizovanu na tom mjestu.

Dijagnoza trovanja živom

Godine iskustva su mi pokazale, da se ne računa samo živa u organizmu, nego se gleda i reakcija ljudi na živu. Osjetljivost na živu varira za sve ljude. Međutim, postoji povezanost između nivoa žive u krvi i broja amalgamskih plombi u ustima. Što je više plombi u ustima, više je žive pronađeno u krvi pacijenata. Živa napada mnoge sisteme u tijelu. Zapamtite da je riječ "*neobjašnjivo*" ključna riječ povezana sa trovanjem živom. Kada živa iz amalgama, ili bakar, ili supstance iz korijenskih kanala zuba uđu u tijelo, one mogu deaktivirati enzime koji pomažu proces prenosa energije u tijelu. Kada se ovo dešava, onda supstanca zvana porfirini izađe iz krvi u urin i onda kroz urin izlazi iz vas. Porifirin je zbog funkcije koju obavlja, drugo ime za energiju u vašem tijelu. Vaša energija je doslovno isprana iz vašeg tijela u toalet kroz porfirine u urinu. Onda se pitate zašto nemate energije?

Kako živa uđe u krvotok? Proces je ovakav. Kako živa isparava iz plombi u obliku živinih para, osoba je udahne, i onda kao takva udahnuta prolazi kroz pluća direktno u krvotok. Kada uđe u krvotok uzme sebi (veže se) komponentu zvanu albumin. Sada ova komponenta živa-albumin će izlgedati kao stranac u našem tijelu. Imuni sistem izabire da prekrije živu sa globulinom. Živa sa globulinom postaje transparentna (prenosiva) ili nevidljiva imunom sistemu. Dakle, živa i dalje pluta u krvi, dok krvni test može pokazati lagano povećan nivo globulina. Ovo povećanje je sporo, tako da često ostane nezapaženo. Većina ljudi koji pate od trovanja živom su stalno umorni (osjećaju slabost). Spavaju više od 8 sati noću i danju, i bude se umorni. Živa se zakači za hemoglobin, i onda iako testovi krvi pokazuju da hemoglobina ima dovoljno, on ne može da obavlja svoju funkciju prenosa kisika kroz krv, sa živom koju ima na sebi. Tako da osjećate slabost zbog nedostatka kisika među ćelijama u krvi.

Ako u urinu osobe ima dosta žive koja se izlučuje na taj način, to je znak da organizam radi dobro, i čisti živu kroz urin. Manjak žive u urinu pacijenata znači da živa ostaje u tijelu i tako se taloži odnosno akumulira. Kada sam radio jedan test pacijentu kojem sam vadio amalgamske plombe, našao sam povećanje žive u urinu sa 10 mikrograma prije vađenja, na 136 mikrograma žive u urinu poslije vađenja. Ovo je bilo 1 dan nakon vađenja amalgama. Također, bijela

krvna zrnca su pala sa broja 17500 na 10500 krvnih zrnaca. *Osobe koje su otrovane živom gube sposobnost izlučivanja žive u određenom postotku, sve dok im je amalgam u ustima.*

Psihološki test – jedan psiholog sa univerziteta Kolorado je izjavio sljedeće: "Ljudi uče drugačije, razmišljaju drugačije sa amalgamom u njihovim ustima i nakon vađenja amalgama. Ovaj psiholog je izmislio test kojim će testirati psihološke rečenice ljudi prije i poslije vađenja amalgama iz njihovih usta. Naime, mnogi pacijenti su bili napastvovani (zlostavljani) kao djeca, i oni nemaju svjesnu memoriju ovih događaja iz prošlosti nikako, sve dok im ne počnemo vaditi amalgam. Nekad čak odmah, dok su još u zubarskoj stolici nakon vađenja, imaju potpunu sliku ovih događaja iz prošlosti. Nekima se vrati osjećaj smirenosti, osjećaj mirisa, detalja, kao i nekih svečanih događaja iz prošlosti.

Simptomi koji se javljaju kod pacijenata dok su im amalgami u ustima su najčešće ovi: amnezija (zaboravnost), anksioznost, iritacija, otežana kontrola ili gubitak kontrole ponašanja, stalna napetost, gubitak interesa za život, umor, starenje, neodlučnost. Samo nekoliko sedmica nakon vađenja amalgama, vraća se normalan život i sreća.

Tjelesna temperatura – ljudi otrovani živom često imaju smanjenu tjelesnu temperaturu, jer živa blokira hormone štitne žlijezde. Obično

se u roku od 24h nakon vađenja amalgama tjelesna temperature normalizira.

Očna retina – kod ljudi koji imaju amalgamske plombe u ustima, na slikama očiju odnosno očne retine vide se tamna područja. To su tzv. amalgamske tetovaže, slične onima u ustima i desnima. Da li amalgamske plombe oštećuju vid? Raspitajte se. Kada ste počeli nositi naočare ili leće zbog kratkovidnosti. Kada ste prvi put stavili amalgam? Je li to bilo u razmaku od 6 mjeseci, kad ste stavili amalgam, pa se nakon toga u roku od 6 mjeseci pojavila kratkovidnost. Stavljanje amalgamske plombe je 30 minuta posla za zubara, a može vas gurnuti preko litice. Ali vađenje amalgama neće vas sastaviti ponovo zajedno, neće vam lahko vratiti ono što ste izgubili trovanjem živom. Gdje će živa izazvati štetu i kolikog intenziteta ne možemo predvidjeti. Kao i koliko brzo ćete se oporaviti. Ono što vi možete uraditi je pronaći dobrog utreniranog zubara koji zna zamijeniti amalgamske plombe pravilno i postepeno, kao i pripremiti tijelo sa odgovarajućom ishranom i dodacima ishrani.

Moja ordinacija – 1973. godine sam prestao stavljati amalgamske plombe. Brinula me zaštita mojih pacijenata mnogo, ali nisam ni sebe lično želio svakodnevno izlagati živi. Moj živom otrovan mozak i ja smo nastavili siječi i vaditi amalgam iz usta ljudi jos 11 godina. NIkad nisam

razmišljao o tome kao da uzimam vruću kupku (tusiram se) u živinoj izmaglici nekoliko sati svakog dana. Istraživanja su pokazala, da udahnuta živina para i izmaglica tokom uklanjanja amalgama uzrokuje povećanje nivoa žive u mozgu zubara, u srcu, jetri i bubrezima i to već nakon 10 minuta izlaganja pri tretmanu uklanjanja amalgama.

Jedna od najvažnijih stvari nakon uklanjanja amalgama je pravilna ishrana. Nepravilna ishrana uništava mnoga poboljšanja zdravlja više od bilo čega drugog. Decenijama ranije Weston Price i Melvin Page su rekli da je balansirana krv kroz pravilnu ishranu primarni korak u oporavku od bilo koje bolesti. Oni su napravili istraživanje na hiljadama pacijenata sa gledišta ishrane. Dr. Price je putovao svijetom nekoliko puta, da bi proučio stare (primitivne) dijete i efekte komercijalne ishrane na naš organizam. Osobe koje su otrovane živom trebaju jesti sljedeću hranu: *piletina, biftek i govedina* puni su proteina. Većina životinjskih proizvoda su dobri osim ribe (jer ima žive u njoj). *Puter* (maslac) optimizira nivo holesterola i poboljšava apsorpciju nutrijenata. *Sol* za metabolizam proteina i transport nutrijenata kroz ćelijske membrane. Izbjegavati treba sljedeće stvari: alkohol, kofein, sireve, čokoladu, ribu i morsku hranu jer sadrže metil-živu, margarine, mlijeko, rafinisani šećeri, pušenje.

Kao što ste vidjeli mnogo je lakše staviti amalgam u usta pacijenta, nego ukloniti sve njegove domino efekte. Razarajuće domino efekte, većinom na ćelijskom i molekularnom nivou. Ti efekti budu vidljivi kao promjene u krvi, a prije toga izmijenili su funkcije biliona ćelija.

Amalgam i njegov potencijal za destrukciju

Živa iz amalgamskih plombi izlazi tiho, i izaziva, čini, sve vrste razaranja i pustoši svakodnevno. Sve vrste pustoši? Da, i svako od nas reaguje različito na živinu toksičnost. Mogu nas poslati kod 10 različitih doktora bez rezultata. Ovo je vrlo kompleksan problem pri dijagnostici.

Pogledajmo sljedeći slučaj jedne djevojke koja je imala napade. Koliko često ona ima napade? Pitam njenu majku. Svako 15 minuta. Koliko dugo i kad su počeli napadi? Od oktobra, dva mjeseca, ali smo ih mogli vidjeti da počinju i u avgustu. Šta se desilo u avgustu? Imala je tretman kod zubara, stavljene su joj dvije male amalgamske plombe. Potrošili smo 8000 dolara na testove u najboljoj bolnici u Denveru! I bili kod najboljeg neurologa. Šta su vam predložili? Da se ona i ja (njena majka) smjestimo u ustanovu za psihoterapiju. Kako ste saznali za mene? Dama u prodavnici mi je rekla da ste joj spasili kćerku koja je također trebala biti smještena u istu ustanovu za psihoterapiju. Sjećate li se nje? Da li je

se sjećam… (naravno, vrlo težak slučaj). Da li je ovo još jedan slučaj trovanja živom?! Ova djevojka nije mogla sama stajati, hodati. Mogla je samo razmišljati, a i to jedva. Bila je učenik prve klase, a sada ova 11 godina stara djevojčica uzima 90 sekundi da odgovori na običnu rečenicu. Imali smo 15 minuta između napada da damo anestetik, stavimo zaštitnu branu, izvadimo amalgame i stavimo bijele plombe. Uspjeli smo za 14 minuta! Djevojčica je ozdravila, ustala je iz kreveta i prohodala sama. Misli i mozak su joj se rasčistili. Napadi su nestali. ADA je ostala gluha na sve nas, uključujući i pacijente. Političari koji kontrolišu ADA-u i koji nikad nisu vidjeli pacijenta (a neki nisu zubari uopšte) su sakrili ovaj problem dovoljno dugo. Sa ljutnjom i frustracijom zato što ADA nije htjela čak prepoznati problem, mi se okrećemo vama (javnosti), i ovo radimo zato što se bojimo da će mnogi od vas postati bolesni čekajući da zubarski i medicinski establišment urade njihovo istraživanje. Osjećamo da je vaše pravo da znate šta se može desiti ako se živina amalgamska plomba stavi u vaša ili u usta vaše obitelji. Zato ova knjiga ima svrhu da vas naoruža znanjem da zaštitite vaše zdravlje. Vidjeli smo mnoge pacijente sa hroničnim umorom, multipla-sklerozom, depresijom koja vodi do suicidalnih misli, alergije, bol u plućima, artritis. Trovanje živom može ovo sve izazvati, čak i više. Oko 20% pacijenata je pogođeno trovanjem živom, koja značajno ometa njihov normalan život. Čitajući knjigu osjetit ćete ljutnju, koju mi

osjetimo svaki dan kada gledamo pacijente kako pate. Ovakvi slučajevi su često viđeni i od drugih zubara kao i kliničkog osoblja. Ali ovo su samo počeci u razumijevanju posljedica trovanja živom.

Živa je primarni izazov kada odete kod zubara, za nastanak raznih oboljenja u životu. Na univerzitetskim istraživačkim laboratorijama kada istraživač hoće da istraži autoimune bolesti, on uzme živu da bi izazvao autoimunu reakciju na testu koji radi na životinjama. Gotovo u svakom slučaju životinje koje su izložene živi, razvijaju autoimuni process. Koliko žive se nalazi u jednoj amalgamskoj plombi? Oko **1 gram po plombi.** Je li to mnogo? Ako 1 gram žive ubacimo u jezero veličine 10 akri što odgovara veličini 40 000 metara kvadratnih (40 000m2), sva riba iz tog jezera postaje nesigurna za konzumiranje kod ljudi. Sjećam se u srednjoj školi, jednom je ispao oko 1 gram žive (manje ili više) na pod, i škola je bila zatvorena 3 dana, dok profesionalni tim nije došao i sve temeljno očistio po proceduri. Kada je moj profesor upitan o sigurnosti žive (koliko žive je sigurno), rekao je: "Jedan atom žive ubija, a vi mi recite siguran nivo." Živa izlazi iz plombi. Sama toplota vaših usta je dovoljna za pokretanje procesa izlaska žive iz amalgamske plombe. Dnevno izlazi oko 34 mikrograma žive po plombi u sterilnim uvjetima kada se plomba nalazi u vodi. Ova živa je slobodna da uđe u vaše tijelo. Dok samo žvakanje žvake oslobađa količinu žive od 87 mikrograma po kubnom metru izdahnutog zraka. Zubari kao i njihovi asistenti imaju velikih

problema sa trovanjem živom, jer su svakodnevno izloženi. Velika stopa suicida i urođenih defektnih mahana vlada među zubarima. Prosječan život zubara je oko 52 godine. Jednom sam uradio test koji je pokazao da je isparavanje žive čak 400% veće iza zaštitne maske (hirurške maske, koju zubari nose misleći da će se zaštiti od živinih para), prema nosu, nego ispred maske. Maska hvata komadiće žive, koji zaglavljeni u maski se griju od zadaha zubara i pretvaraju u živine pare koje su mnogo opasnije nego komadići žive.

Tri kostima žive

Srebrne amalgamske plombe su kao trojanski konj, podli i podmukao način da se ubaci živa u vaš sistem (organizam). Kada izađe i otpusti se iz plombe, ona se raspe odnosno rasprši po tijelu, i pronaći je kasnije i eliminisati iz tijela je kao uhvatiti čopor mački. I ne samo to, živa mijenja oblik, različiti kostimi, različita odijela. Mnogo vremena će trebati da se otkrije kako živa tako brzo mijenja oblike. Svaki oblik napada različite dijelove ćelijske membrane, ili vašeg DNA, ili enzima. Sada vam je jasnije zašto ne postoji “test toksičnosti živom” ili “lijek za živu”. Postoje tri različita hemijska oblika žive, svaki sa svojom vlastitom agendom (planom). I kada mislite da je pobijeđena, ona zadobije (poprimi) drugi oblik i bitka kreće iz početka. Tri oblika koja zajedno planski uništavaju

vaše tijelo su: metil-živa, jonska živa, i organska živa. Zubari kažu da se u amalgamima koristi organska živa i da nema razloga za brigu. Je li je oni kupuju u prodavnicama zdrave hrane? Organska živa je 100 puta toksičnija od drugih oblika žive. To je forma žive koja je ubila jednu ženu istraživača, kada joj je slučajno kapnulo 2 kapi ove žive na prst ruke na kojoj je nosila dvostruke rukavice. Živa prvi put ulazi u vaše tijelo kao jedan od zubarskih trojanskih konja. Ulazi u obliku lijepe male plombe. Ako pri stavljanju plombe, bude višak plombe koji se mora ukloniti, ovaj višak se hvata sa posebnom branom i usisa se posebnim usisnim crijevom, i onda odlaže u kanalizaciju. Međutim, zakon sada spriječava zubara da zarazi kanalizaciju živom, on mora uhvatiti živu i održati kanalizaciju čistom od žive. Ali samo 5% zubara rutinski koristi branu za zaštitu. U 95% slučajeva dijelovi amalgama završe u vašim ustima. Nešto pljunete, nešto se usisa, nešto se apsorbuje ispod jezika, i ostatak progutate. Ova nova plomba počinje odmah da pušta živu u vaše tijelo, čak i prije nego što platite zubaru za njegovu uslugu, dok još niste ni napustili ordinaciju. Živa izlazi iz plombe samim tim što je u ustima topla sredina (temperatura). Kako temperatura u ustima raste, sve više i više žive iz plombe izlazi (isparava). Sa žvakanjem žvake 10 minuta, izlaznost žive se poveća za 1000%! U izdahnutom zraku osoba sa amalgamima, pronađeno je u prosjeku 87 mikrograma žive po kubnom metru. Živa kao otrov po definiciji ima svoju svrhu. To je uništenje života ili

oštećenje odnosno umanjenje životnih funkcija. Može ući direktno u krv preko pluća kako dišemo živine pare iz plombi. Iz krvi ima pristup svakoj ćeliji u organizmu. Ispod jezika je najbrža apsorpcija u krv i ćelije organizma. Živa pri dodiru sa ćelijama ima tri izbora. Može razbiti ćeliju, može ući u nju, i može izmijeniti funkciju ćelijske membrane. Kada živa uđe u ćeliju razbije jednu od dvije ćelijske niti, to izazove mutaciju ćelije, odnosno ćelija postane kancerogena. Također, ulazeći u ćeliju živa može uništiti lizozome, to su male kapsule koje sadrže enzim namijenjen uništavanju tijela ili ćelije u slučaju totalne smrti tijela. Dakle, može pokrenuti ovaj proces uništenja tijela sa ovim enzimom. Ovaj enzim je vrlo opasna stvar ako se aktivira u živom tijelu. Živa može da izmijeni ćelije i napravi ih pokvarenim, nefunkcionalnim. Također, mijenja strukturu molekula, strukturu enzima, endokrinu funkciju (hormoni). Sve ovo će na kraju rezultirati bolešću ili disfunkcijom.

Multipla-skleroza je autoimuna bolest. To znači da bijela krvna zrnca vašeg imunog sistema uništavaju vaše vlastite ćelije i tijelo. Živa se zakači za površinu ćelije, ta ćelija sa živom vezanom na sebi se naziva “hapten”. Živa je previše mala da bi izazvala imunsku reakciju, ali kao hapten sa sobom nosi sve karakteristike života (od ćelije) i imuni sistem je prepozna kao non-self protein, odnosno strano tijelo. Ona je kao takva prijetnja za tijelo i biva uništena. Tako imuni sistem uništava sam sebe (autoimuna reakcija). Kada uklonimo glavne izvore žive, nervi i

mišići se pokrenu ponovo i naše tijelo se pokrene. Ovi mišići nisu mrtvi, samo su diskonektovani odnosno isključeni.

Organska živa (metil-živa, timerosal) ima sposobnost da uđe u sve ćelije, i prođe sve barijere. Multipla-skleroza je identifikovana u 1818 godini, u isto vrijeme kada se počelo sa upotrebom amalgama.

Dr. Boyd Haley je identifikovao živu iz amalgamskih plombi kao primarnog krivca za nastanak alzhajmerove bolesti.

Zbog toga što sam odbio da stavljam amalgamske plombe pacijentima kao i da liječim korjenske kanale, i zbog mojih ranijih stavova o ovoj materiji, u Koloradu su mi oduzeli licencu za rad. Količina novca koju su potrošili da me unište je ogromna. Sve sam materijalno izgubio, ali moj duh je još bio prisutan. Ponudili su da mi vrate licencu, tako da bi me mogli nadzirati (kontrolisati) sa višeg nivoa, jer sam radio na istraživanju i dalje, pa da budu detaljno upoznati o mojim otkrićima. Kao člana, imali bi me u šaci ponovo.

Prateći trag žive

Pratiti trag žive je gore nego pratiti mapu za pronalazak zlata. Živa ima toliko mnogo kostima odnosno oblika, i svaki joj dopušta da uđe na različita vrata i uništi tijelo čovjeka. Ono što ne mogu razumjeti je kako mi preživljavamo uopće sa amalgamskim plombama u našim ustima. Bolesti? Lahko objasniti. Međutim, preživjeti, moramo biti čvrsti i žilavi. A to su oni od nas koji žive podnoseći sva razaranja koje živa čini u tijelu. Navesti ćemo ugrubo pregled područja u koje živa dolazi izlazeći iz plombi, i pričinjava štetu. Nakon što pogledate ovu mapu poznatih dešavanja sa živom, možete li opravdano staviti amalgam u usta vaše djece? Da li želite amalgam u vašim ustima? Da li mislite da dentalna asocijacija ima opravdanje pri kažnjavanju i nazivanju neetičkim zubare koji odbiju da stavljaju živu u usta pacijenata, zbog toksičnih razloga?

<u>Trag žive</u> – živa se oslobađa iz amalgama pri hemijskim reakcijama, električnim reakcijama, abrazijom i sabijanjem. Ona napušta površinu amalgama u obliku pare (dima), jonskom obliku i organskom obliku.

U *obliku živine pare* ona odlazi u pluća, zatim kroz pluća u krv, zatim ulazi u crvena krvna zrnca u krvi, oksidira u tim zrncima i ubija crvena krvna zrnca. Nakon toga smanjuje oskihemoglobin, zatim ulazi u placentu, gdje spriječava implantaciju oplođenog jajašca, ulazi u fetus, utiče na razvoj mozga, srca, očiju, ušiju, polnih organa, ekstremiteta

(udova) fetusa. Prolazeći kroz krvnu moždanu barijeru pretvara se u jonsku živu i uništava sva okolna moždana tkiva. Ulazi u vagusni nerv – u centralni mozak, pa odatle u nazalni sinus i ulazi u vremensku regiju mozga.

U *jonskom obliku* živa uključuje akutnu toksičnost, uništavajući sve u neposrednoj blizini u kratkom vremenskom periodu. Ona uzrokuje akutnu destrukciju ćelijske membrane, ulazi u kalcijeve kanale, zatim u stomak, gdje stvara čir, ubija ili mijenja dobre bakterije, rezultirajući disbalansom u proteinima, karbohidratima i metabolizmu masti. Zatim dodiruje ćelije membrane, preopterećuje rad jetre, mijenja DNA, mijenja celularnu funkciju, mijenja funkciju ćelijskih membrana i čini markere ćelija nefunkcionalnim.

U *organskom obliku* izaziva hronične bolesti. Primarno napada nervni sistem, krvnu moždanu barijeru, placentnu barijeru, miješa se sa mozgom, srcem, očima, ušima, polnim organima, zatim uzrokuje štetu hromozoma, DNA, vodi do disfunkcije imuniteta što dovodi do autoimunih bolesti.

Živa koja se otpušta iz amalgamskih plombi djeluje retrogradno (nazadno) na askonalni transport. Živa iz amalgama putuje niže kroz dentalne tubule i ulazi u pulpnu komoru. Odatle može biti pokupljena u peti kranijalni nerv (trigeminalni nerv), i transportovana nazad sa

aksonima iz nerva pri brzini od 70 milimetara za 24 sata (70mm/24h). Put žive je sljedeći: ulazi u maksilarnu granu trigeminalnog nerva, otvara puteve za mikrobne toksine, ulazi u kranijalni sistem vena pri brzini 70mm/24h, zatim u ćelije tijela unutar lobanje, kvari funkciju ćelija nervnog sistema. Ovo uzrokuje upalu trigeminalnog nerva a to se manifestuje migrenama (glavoboljama) i bolom u licu tzv. trigeminalna neuralgija. Pošto u mozgu nema limfne drenaže živa ide odnosno ulazi direktno u mozak.

Je li vam sada jasnije zašto nema nijednog pojedinačnog testa koji pokazuje toksičnost živom? Sa svom ovom šemom, mapom puteva destrukcije koje živa iz amalgamskih plombi bira gdje, i kojim će ići, ponovo vas pitam, šta je opravdanje za tvrdnju da je živa odnosno upotreba amalgamaskih plombi sigurna po naše zdravlje?

Lažna odgovornost

Je li zubarima rečena istina, i to cijela istina o štetnosti amalgamskih plombi? Šta je sa javnošću? Pogledajte šta je rekao predsjednik udruge zubara Robert Kristofersen: “Zubari koji ne rade sa amalgamima (čitaj živom) ne uklapaju se u primjenjenu stomatologiju. ADA je uradila studije da ispita negativne efekte amalgama, i nije pronašla nijedan negativni efekat amalgama.” ADA nije našla ništa, zato što nije ni tražila. Niko nije radio istraživanje o biološkim implikacijama dentalnog amalgama. To je bila velika laž ADA-e. Jedan drugi istraživač po imenu Tom Bearden je odbijen da prisustvuje sastanku o ovoj temi koju je uspio inicirati. Naime, kada su akteri sastanka uvidjeli da moraju održati sastanak gdje će se raspravljati o ovoj temi, ADA i NIDR nisu dozvolili Tom-u i bilo kojem drugom mediju da prisustvuje sastanku. Tom je nabavio kartu i ušao na sastanak. Tamo je vidio da je ostvaren “konsenzus konferencije”, što je ustvari bio nacrt koji je isprintan dva dana prije završetka konferencije, koji su oni samo pročitali. Još jedna velika laž! Tom Bearden je u ranim 80-im godinama producirao serijal iz 5 dijelova o toksičnosti amalgama. Ovaj sastanak je ipak proizveo neke promjene. Kakve? Mnogi, skoro svi proizvođači dentalnih amalgama su povećali osiguranje na svoju odgovornost za 1000%. Druga promjena je etičke prirode. Do ovog sastanka, zubari su mogli da javno iznesu što je

prije moguće sve ono što otkriju da bi moglo negativno uticati na njihovo zdravlje ili zdravlje pacijenata. Poslije sastanka (1984., Čikago), etički kodeks je promjenjen. Sada ako bilo koji zubar ukloni amalgam zbog zdravstvenih problema, to će se smatrati neetičkim i zubar može biti izbačen iz svoje struke, i proglašen varalicom.

Zašto ljudi lažu? Zbog lične zaštite. Šta ako je većina oboljenja današnjice uzrokovana zubnim tretmanima? Kakva i čija će to odgovornost biti? To je šteta koja košta više od 87 kvintiliona dolara (kvintilion ima 18 nula). To je više novca nego što ga ima u univerzumu. Nakon 170 godina stavljanja amalgama, kako ćete sad priznati i reći izvinite, bez da preuzmete odgovornost. Šta ćete uraditi? Lagati. To je rađeno decenijama.

Ko snosi odgovornost? A ko ispašta?

Trgovinske organizacije (neprofesionalne), kao što je ADA (Američka zubarska asocijacija) nisu dužne brinuti o tome "da upozore javnost od raznih opasnosti kojih asocijacija može biti svjesna, odnosno zna za njih." A potom najveća obmanjujuća laž od svih: "ADA nije proizvela oblik, ne utiče na pristup i postavljanje dentalnih amalgama. ADA nema kontrolu nad onima koji to čine." Ko plaća za razvoj i proizvodnju

amalgama, i ko daje licence za upotrebu patentiranih amalgama? ADA naravno. ADA kontroliše one koji to rade, tako što im daje odobrenja. Niko ne može uspješno prodavati dok ne dobije odobrenje ADA-e, i plati za to odobrenje. Ovo "odobrenje" ne dolazi od nezavisne istraživačke grupe u laboratoriji. To je udruženi poslovni poduhvat. Oni su u poslu zajedno. Ako ne dobijete ADA-in certifikat ne možete imati zubarsku organizaciju, školu isl. Svi ostajemo bez posla. *Zubare koji vjeruju u sigurnost žive 100% više zanima njihova finansijska strana nego zdravlje pacijenata.* Kada dođe do negativnih posljedica od upotrebe amalgama, može li iko tužiti ADA-u? Ne može.

34 mikrograma žive izlazi iz amalgamske plombe koja stoji u sterilnoj vodi 2 godine, bez dodirivanja plombe. Plomba je u stanju mirovanja već 2 godine. Ako pacijenti pitaju: "Zar živa nije otrovna?" ADA kaže zubarima da odgovore: "Kada se živa kombinuje sa drugim metalima kao sa srebrom, kalajem ili bakrom, ona reagira sa njima i formira biološki neaktivnu supstancu." Na ovu izjavu ADA-e dr. Douglas Swartzendruber predsjednik biologije pri univerzitetu Kolorado kaže: "Moraju da upoznaju alhemiju, odnosno osnove hemije." Pobijajući samu sebe ADA daje instrukcije zubarima da koriste tehniku nedodirivanja amalgama prstima, dijelovima tijela isl. pri postavljanju plombi. ADA kaže: "prednost korištenja amalgama je cijena. Cijena je upola manja od drugih plombi, i jače su od drugih plombi. Nema

konkretnih dokaza koji pokazuju da su amalgami otrovni.” Dame i gospodo zubari, da li vas je ADA prevarila i napustila?

Ako proizvođači dentalnih materijala na proizvodu napišu da su potencijalno ugrožavajući za zdravlje, da li onda ADA obmanjuje javnost, zubare i pacijente, kada govori da su oni sigurni. Naziv “srebrne plombe” je još jedna podvala. Ime srebro u nazivu je obmana, jer implicira da je glavna komponenta plombe srebro.

Zubari, asistenti i drugo osoblje rade u ordinacijama za koje se pretpostavlja da su sigurne. ADA ih nikad nije informisala da oni rade u okruženjima koja su opasna po život i zdravlje. Ovo je čista obmana. Žene zubari koje mogu rađati djecu nisu informisane o defektima novorođenčadi koje će imati u budućnosti ako budu radile u takvim ordinacijama. Ovo je blizu kriminala. Studente zubare ne informišu o opasnostima rada u velikim prostorijama sa mnogo studenata, trujući atmosferu u tim prostorijama sa živinim parama. Novi ADA-in etički kodeks zabranjuje zubarima da uklanjaju živine amalgamske plombe, tvrdeći da je živa otrovna. Kako može biti neetički to što odbijam ne stavljati živu u dijete ili trudnu ženu? Je li etički otrovati živom nerođeno dijete?

Dijagnostički testovi za aspekte dentalnog trovanja

Kada dentalni materijali izazovu reakciju imunog sistema, a svi izazivaju u manjoj ili većoj mjeri, onda broj bijelih krvnih zrnaca u krvi poraste. Ona ostanu u povišenom broju sve dok se ne umore (oslabe), onda njihov broj opada. Pitanje je gdje ste vi u ovom scenariju? Čudno, ali što je osoba boljeg zdravlja i imunog sistema, više rekacija se dešava u krvi kada se desi izazov od strane dentalnih materijala. Najveći broj primjera ovakvih reakcija sam vidio kod leukemije (rak krvi i koštane srži). Moje mišljenje je da kada se pojavi izazov za imuni sistem, kao što je živa iz amalgama duže vremena, imuni sistem "misli" da može uništiti napadača, i onda bijela krvna zrnca rastu. Međutim kada je napadač (živa) još prisutna, bijela zrnca još više rastu u krvi ali bez uspjeha. Tako da imuni sistem nastavlja da proizvodi još više bijelih krvnih zrnaca, dok odjednom nešto u tijelu ne signalizira "leukemija", i sistem počne ubijati bijela krvna zrnca. Ubijanje vaših vlastitih vojnika koji su upravo pokušali da vas odbrane od invazije žive. Ovo možda nećete naći ni u jednoj knjizi. Ovo je moje lično posmatranje. Zaključak koji se temelji na posmatranju 30 000 krvnih testova pacijenata u preko 33 godine iskustva. Većina od nas nije dovoljno zdrava, tako da kažemo, da imuni sistem reaguje ovako oštro na izazov žive. Istina, leukemija nije bila prisutna prije početka upotrebe amalgama. Naš imuni sistem ima tzv.

prve vojnike odbrane (niže kategorije), limfocite i leukocite. Kada ovi vojnici ne mogu ubiti živu, sljedeći po rangu najmoćniji vojnik je pozvan na dužnost, to su monociti. Monociti također ne mogu ubiti živu, pa oni regrutuju tzv. eozinofile, koji su naši tenkovi u ovoj bitki. Kako i oni umiru od živinog trovanja, oni pozivaju u najjači mogući napad koji slijedi, a to su bazofili. Bazofili su atomske bojeve glave. No ni oni ne mogu živi ništa, tako da je sva teška artiljerija uništena ili poražena. I napušta bitku i bijela krvna zrnca počinju opadati. Zato što su pobijedili? Ne, zašto su izgubili. Ko preuzima bitku nakon poraza bijelih krvnih zrnaca? Crvena krvna zrnca. Pri prvom izlaganju, živa se veže za crvena zrnca, i to za dijelove ćelija koje nose kisik, i ostaje tamo zauvijek. Zauvijek u slučaju crvenih krvnih zrnaca je 120 dana maskimalno i to u slučaju novih crvenih krvnih zrnaca. Ovo znači da ako molekula hemoglobina ima četiri strane za koje veže kisik, i jedan atom žive se veže za jednu stranu od tih četiri, onda ta molekula hemoglobina neće biti u mogućnosti da prenese kisika više od 75% od njenog kapaciteta. Ako živa kontaminira (veže se) dvije ove strane onda je molekula na 50% svog ukupnog kapaciteta prenosa kisika. Tijelo ovo detektuje odmah, stoga koštana srž ovo kompenzuje tako što stvara više novih crvenih krvnih zrnaca. Ako nakon ovoga još uvijek imate u ustima amalgame, koji emituju živu svake sekunde, novo-stvorene crvene krvne ćelije također postaju kontaminirane za nekoliko minuta. Ovo

rezultira time da postajete toliko mnogo hronično iscrpljeni i idete doktoru da vidite šta nije u redu. Nakon što doktor ne nađe uzrok problema, uputi vas da idete pshijatru, i kaže vam sve je to u vašoj glavi.

Kako ćemo podići nivo kisika u našoj krvi? Prvo, moramo ukloniti prvobitni uzrok. Izvor žive. Ukloniti amalgamske plombe, na koji način? Sekvencijalno, odnosno postepeno uklanjanje onih plombi koje prave najviše problema, koje su najveće i najstarije isl. Ovo će momentalno dovesti do popravljanja nivoa kisika u krvi.

Dodaci

Dodatak A – opis problema kroz historiju slučajeva

Ovdje su ljudi čiji su životi pogođeni posljedicama amalgamskih živinih plombi. Kada bi vam mogli pokazati snimke ovih pacijenata vaše suze bi se priključile našim suzama, kada vidite njihovu bol i patnju.

Slučaj "KD"- Nema načina da iko osjeti emocije koje smo mi osjetili i koje je osjetio ovaj pacijent sa kodnim imenom "KD". Jednu stvar brojevi ne mogu pokazati svijetu, a to je način na koji živa pogađa i oštećuje ljudske živote. Ovo je slučaj pod brojem "235". To je značilo 235 000 bijelih krvnih zrnaca kod ovog pacijenta. To je bila leukemija (rak krvi). Normalan broj bijelih krvnih zrnaca je od 5000-10000. Za manje od 48 sati nakon uklanjanja amalgama broj bijelih krvnih zrnaca se smanjio na broj 176 000. Da li je ova završna faza leukemije došla od amalgamskih plombi u njegovim ustima. Počela je nekoliko sedmica nakon stavljanja krune od nikla, i skoro 10-ak stavljenih amalgamskih plombi. Da li je ovo odgovor za nastanak leukemije, za ovog pacijenta i hiljade drugih koji su oboljeli od leukemije? Ne znamo. Mnogo života ljudi je ugroženo živom iz amalgama, mnogo onih koje nećete nikada vidjeti. Oni pate tiho u svom domu, kod kuće. Niko ne želi čuti o očaju ovih ljudi, bolestima, beznađu i smrti. Ali, zašto imamo ovoliki broj strašnih priča, kada one mogu biti eliminisane promjenom razmišljanja

grupe ljudi – naučnika, koji kažu da se ovo ne dešava. Ne dešava se u njihovim životima. Molim Boga da ukloni leukemiju od “KD” pacijenta i ubaci je u porodice ovih tvrdoglavih i ludih ljudi. Kada leukemija pogodi njihove porodice, onda će možda početi slušati. Ako ne, onda neka provedu jednu godinu u paklu, za svaku osobu koja je oboljela od uvođenja amalgama 1974. godine. Jesam li mnogo okrutan? Pitajte sve oboljele, pitajte milione ljudi koji pate manje ili više zbog nehaja nekolicine ljudi. Stavite se u moje cipele na jedan dan. Upoznajte ove ljude. Neki od njih ste vi lično koji ovo čitate, a neki su vaše komšije.

Slučaj “WA”- Otac od “WA” sjedio je iza nje, dok su se njeni mišići grčili u spazmu. Probudila se. Gledala je u prazno misleći da nije tu. Njen otac je svjedočio hiljadama ovakvih napada u protekla 3 mjeseca. Sada je tijelo ove 11-godišnjakinje bilo uništeno, i to vlastitim mišićima i grčevima mišića, svakih 15 minuta je imala napad. Nije mogla hodati, stajati, teško je pričala i razmišljala. 6 mjeseci ranije bila je aktivan i odličan učenik. Doktori su joj rekli da je to sve u “njenoj glavi”. Da, slažem se, sve je u njenoj glavi. Svi ovi napadi su počeli mjesec dana poslije stavljanja dvije male amalgamske plombe. Napadi su prestali nakon vađenja amalgama. Probudite se zubari! Pogledajte šta živa može uraditi mnogima, djeci i odraslima. Prestanite sa upotrebom amalgama.

Dodatak B – opasnosti u vašim zubima

Količina žive koja izlazi u obliku isparenja, odnosno živinih para iz amalgamskih plombi je značajna. 1939. godine, Stock je izmjerio količinu 2 mikrograma po kubnom metru zraka pri izdisaju pacijenta koji je imao amalgamske plombe stare samo jednu sedmicu u ustima. Nakon žvakanja žvake nivo je porastao na 49 mikrograma po kubnom metru (49 Mg/m3). Živa isparava vrlo brzo. 1978. godine izmjereno je preko 1200 mikrograma po gramu tkiva u korijenu zuba koji je punjen amalgamom. Nemoguće je pronaći amalgam koji ne korodira i ne ispušta živu u ustima.

Švedski doktor Stortebecker je oktrio da bakterija koja se nalazi u ustima može proizvesti dovoljno otrova da izazove visoki krvni pritisak. Naime, on je otkrio da su dentalne infekcije korijen problema, odnosno uzrok hipertenzije – visokog krvnog pritiska kod većine ljudi. Druge bolesti, kao hronični umor, srčani napadi, artritis, problemi sa vidom, epilepsija, multipla-skleroza, čak i tumori mozga, svi mogu imati uzrok odnosno izvor u ustima. Zubi su povezani sa ostatkom tijela. Svaki zub ili područje usta ima vezu sa različitim organima u tijelu. Susan Stockton kaže: “ Ja sam kao i mnogi drugi bila žrtva laži koje mi je zubar govorio. Jedini način da izbjegnete da budete žrtva je da se naoružate znanjem i istinom. Naučite istinu, i ne dozvolite da vas zubar prevari sa svojim

lažima.” Dr. Ernesto Adler je za zube kutnjake rekao da su zubi nevolja i belaja, pojašnjavajući da problemi sa njima počinju nakon njihovog vađenja. Zbog njihovih dubokih džepova (rana) koji su često stanište hronične bakterijske infekcije i upalnog procesa, kada se rane ne očiste u potpunosti. A to se dešava tokom zarastanja kosti preko površine rane, tako što ostane infekcija unutra vrlo često, u dubini, i pravi probleme kasnije poslije zarastanja.

Kad se raspravlja o toksičnim efektima žive iz amalgama, moramo uzeti u obzir da su svi ljudi izloženi bez razlike bili bolesni ili zdravi, jaki ili slabi, djeca ili odrasli, trudne žene kao i one koje nisu. Sve vrste žive izazivaju genetska oštećenja, jaki su otrov za naš odbrambeni (imuni sistem).

Živina para koja uđe u nos (pri izdisanju iz amalgama) prolazi brzo do mozga, i može se pronaći u organima za miris, u hipofiznoj žlijezdi i okolnim područjima i ima vrlo jak efekat. (Stock, 1935.)

Živa se mora posmatrati kao ekstremno opasan otrovni metal, posebno uzimajući u obzir visok pritisak živine pare, njeno svojstvo da je bez mirisa, njenu nevidljivost i dugo ostajanje u mozgu 18 do 22 godine kod najsporijih komponenti. (Sugita, 1978).

Većina ljudi pati od sistemskih bolesti uzrokovanih nekompatibilnim dentalnim materijalima, kao i kavitacijama (upalama u viličnoj kosti), i

oni to ne znaju i nisu svjesni toga. Ni oni kao ni njihovi zubari i doktori ne prepoznaju povezanost njihovih problema sa tihim problemima (uzrocima) u njihovim ustima. I nije važno koje metode oni mogu primjeniti da otklone ove probleme, neće biti uspješni dok se uzrok problema ne pronađe i ukloni. A taj uzrok su fokalne infekcije u ustima i neodgovarajući materijali koji se koriste pri dentalnoj restauraciji. Bilo kakav nutricionistički tretman je preslab, nema efekta dok postoji uzrok u ustima.

U jednoj studiji krvi kod mentalno oboljelih pacijenata, pronađen je povišen nivo žive u krvi, posebno među pacijentima oboljelim od depresije. (Demers, 1978). Nije bilo drugih izvora žive kod ovih pacijenata osim amalgama u koje su imali u ustima.

Živina para (izmaglica, ili dim) je ubica. Velike kapi, lokvice žive imaju mala površinska područja u poređenju sa parom. Zamislite kašiku vode u poređenju sa parom, i količinom pare koja izađe iz te kašikice ključale vode. Rani simptomi hroničnog trovanja živom su uglavnom mentalno-subjektivni, a to su: umor, teškoće pri ustajanju ujutro, smanjena energija za intelektualni rad, unutrašnji nemir, depresija, iritabilnost, stidljivost, gubitak memorije. Naknadno nastupaju više objektivno-somatski simptomi kao što su: povećana slinavost (sluz), hronična upala sluznice nosa i dišnih puteva, krvarenje desni, gubljenje zuba, upale

sluzokože, gubitak apetita, nemirna probava, nagli prolivi, osipi kože, problemi sa sluhom, promjene vida (izmaglica, dvostruki vid), poteškoće u govoru i pri pisanju, bolovi u zglobovima, seksualne poteškoće, oštećenje fetusa, promjene štitnjače, povišen holesterol, povećanje karijesa i smrtnosti.

Većina ljudi možda ima povećanu otpornost na živu, pa imaju amalgam u ustima bez ozbiljnijih bolesti. Kako god, živa ubija ćelije koje se više ne obnavljaju, posebno nervne ćelije. To su ćelije koje će nam trebati kasnije u životu kao rezervne.

Simptomi amalgamskog sindroma: nepravilan rad srca, anksioznost, jaki bolovi u lijevom dijelu pluća, krvarenje mrežnjače oka, zamagljen vid posebno nakon treninga, pad oka u jednu stranu, sivi prsten oko rožnjače, crveno iziritirano grlo, upala gornjih disajnih puteva i plućne maramice, teškoće pri gutanju, česta zaboravnost (amnezija), poteškoće pa čak i gubitak kontrole ponašanja, neodlučnost. Gubitak interesa za život, umor, osjećaj starenja, nemogućnost intelektualnog rada, smanjen kapacitet rada, smanjena moć shvatanja (razumijevanja), povećana potreba za spavanjem, vrtoglavica, glavobolje obično jednom sedmično. Zatim, paraliza lica, desne strane, djelimično trajno povećano lučenje pljuvačke, krvarenje desni pri pranju zuba, bol u zglobovima, bol u donjem dijelu leđa. Slabost mišića, spora reakcija mišića, pritisak, bol i

probadanje u predjelu jetre. Astmatični problemi sa disanjem, osjećaj nemogućnosti disanja, iritacija stomaka, probadanje limfnih čvorova ispod pazuha i u preponama, ekcem. Ovo je skup simptoma koji su pogodili doktora po imenu Pleva, dok je bio otrovan živom iz amalgamskih plombi u njegovim ustima. Dr. Pleva kaže da su nakon uklanjanja amalgama u periodu od mjesec dana ovi simptomi nestali. Zadnji simptom koji se povukao bio je simptom paralize lica. Dr. Pleva kaže da su se mentalne sposobnosti i memorija sporije normalizovali nego somatske (fizičke) funkcije. Neki simptomi za koje sam mislio da im nije uzrok amalgam, su također nestali. Kao što je bol u leđima (za koje sam mislio da je uzrok dugo sjedenje na poslu). Također, bolovi u rebrima su nestali. Povukli su se i mjehurići i suha koža na stopalu koje sam imao. Poboljšanja u mojem zdravlju ne mogu se povezati ni sa kojim drugim faktorom kao posao, ishrana, kuća, stres, jer su svi ovi faktori ostali nepromijenjeni. Vratio mi se osjećaj mira i spokoja, osjećaj mirisa, detalja oko mene koje sam tražio ranije. Više ne prihvatam to da osoba sa 40 godina starosti mora biti umorna, imati bolove, glavobolje isl. Prema mom mišljenju preduslov za dobro zdravlje je da se amalgam izvadi iz usta.

Paraliza lica u gornjem tekstu je samo jedan od simptoma koja se povukla zadnja kod dr. Pleve. Pitamo se koliko je paraliza danas prisutno koje mogu biti izliječene uklanjanjem amalgama. Imamo

primjer medicinskog doktora Ingalls-a koji ima multipla-sklerozu. Dr. Ingalls je povezao stavljanje amalgamskih plombi i olova u dentalnim tretmanima sa svojom bolešću, jer je poznato da živa i olovo mogu uzrokovati neurološke poremećaje rezultirajući na kraju i sa oboljenjem kao što je mulitipla-skleroza.

Studija koja je provedena među zubarima, pokazala je da 90% zubara u urinu ima živu, i to u količini od 10 do 155 mikrograma po litru urina. Ovo jasno pokazuje da su zubari vrlo visoko izloženi i mnogo apsorbuju živu. Zubari u cjelini nisu svjesni ove opasnosti po njih lično, kao ni po svoje pacijente. Također, asistenti zubara koji pripremaju amalgam, akumuliraju značajnu količinu ostataka žive na svojim rukama. Uzorci uzeti sa ruku asistenata u nekim slučajevima sadrže više od 1 miligrama žive. Živa je nađena u obliku sitnih kapljica sa mogućnošću da uđe u pore i pukotine na koži, i tako bude apsorbovana kroz kožu. Također, živa može biti prenesena u hranu, cigare, ili direktno u usta i krv.

Od 23 zubara, samo 11 je bilo svjesno da živa može biti štetna, a samo dvojica su preuzeli bilo kakve mjere zaštite pri radu sa živom. Od 25 asistenata samo 7 je bilo svjesno štetnosti žive. Zamislimo onda, koliko su obični ljudi nesvjesni i ništa ne znaju o toksičnosti žive? Većina ljudi nije čak ni svjesna da amalgami sadrže živu, a još manje da sadrže 50% žive. Mnoge kuće (stanovi) zubara mogu imati visoke nivoe

kontaminacije živom, koju zubari donose na kontaminiranoj odjeći iz ordinacije.

Zbog toga što ima univerzalno toksično djelovanje, i simptomi trovanja se ispoljavaju dosta sporo, živa je jedan od najgorih otrova koji se mogu zamisliti.

“U 2 grama amalgama ima više od 30 000 puta maksimalne dnevne doze dozvoljene žive.” (Dr. Mat Hanson, Švedska).

“Živa se lahko rasprostire u zraku, u zgradama (prostorijama), i moguće je živu pronaći daleko od mjesta korištenja. Živina para prodire kroz pore u tijelo relativno brzo, zabilježeni su slučajevi trovanja kroz zidove prostorija.” (Koyranskiy, 1923).

Dodatak C

Dr. Olympio Pinto je proveo nekoliko godina skupljajući podatke za svoj magistarski rad nakon primanja stomatološke diplome. Nacionalni institut za zubarska istraživanja je zaustavio njegov rad. Pomogao sam prikupiti ove podatke od njegovog originalnog rada iz 1960-ih godina, i pročitao sam ih 15-ak puta u zadnjih 10 godina. Dr. Pinto je pravi mentor za osvješćivanje koliko je živa toksična.

Dentalni materijali i trovanje teškim metalima – koji doktor ili specijalista će pomisliti pri dijagnozi stanja pacijenata, o trovanju teškim metalima iz zubnih materijala? Ko će tražiti nalaz krvi, urina ili stolice sa posebnim akcentom na teške metale? Čak i zubari lično ovo ne shvataju, dok su generacije zubara naučene da je amalgam odličan restaurativni materijal, a još je i jeftin. Pa ipak činjenica je da su se najpoznatije bolesti pojavile nakon uvođenja amalgama u stomatologiju. Većina ovih bolesti su nejasne ili nepoznate etiologije, a pokazujući istovremeno iste simptome kao i kod trovanja teškim metalima.

Dodatak D

U mojim kliničkim posmatranjima primjetio sam mnogo izmjena stanja zdravlja kod pacijenata nakon vađenja amalgama iz njihovih usta. Rekao bih da se amalgami trebaju zabraniti u daljnjoj upotrebi nakon mojih posmatranja. Pri posmatranju pacijenata, primjetili smo sljedeće promjene stanja:

1) Neuorološke – epilepsija, multipla-skleroza, depresija i sudicidalne tendencije;

2) Kardiovaskularne – ubrzan rad srca, angina, neidentifikovani bol u prsima;

3) Kolagen – promjene na koži, artritis;

4) Imunološke – promjena bijelih krvnih zrnaca, promjena seruma proteina;

5) Alergije – na hranu, čestice iz zraka, ostali alergeni.

Prije nego što se u tijelo stavi amalgam, tijelo ima tzv. limitirani (ograničeni) metod čišćenja od žive kroz bubrege, probavu i znojenje. Međutim, nakon stavljanja amalgama, ćelijske membrane postaju kontaminirane – nefunkcionalne (pokvarene), i tijelo gubi mnogo svoje

sposobnosti da izbacuje živu. Rezultat? Živa se akumulira i pokreće autoimune i degenerativne bolesti. Zubari počinju ovaj proces.

Oporavak od toskičnosti (otrovanosti) živom nije samo pitanje uklanjanja amalgama iz usta. Također, tijelo mora biti sposobno da ukloni nakupljenu živu.